

Bevegelsestrening og øvelser bra for tennisalbue

Kortisoninjeksjon har god kortvarig effekt ved behandling av tennisalbue, men mange får tilbakefall.

Effekten av behandling av tennisalbue har hittil vært dårlig dokumentert. I en randomisert studie har australske forskere undersøkt effekten av ulike behandlingsformer ved denne diagnosen (1).

Studien omfattet 198 pasienter som hadde hatt tennisalbue i mer enn seks uker. Behandlingsalternativene var: fysioterapi, steroidinjeksjon og vente-og-se-tilnærming. Etter seks uker hadde pasientene som fikk steroidinjeksjon best effekt, men mange fikk tilbakefall. Fysioterapi var mer gunstig enn «vente-og-se» etter seks uker, mens det etter ett år ikke var noen forskjell. Angående generell forbedring etter ett år kom injeksjonsbehandling dårligst ut. Fysioterapigruppen brukte minst tilleggsbehandling, inkludert antiinflammatoriske medikamenter.

– Dette er en flott designet studie med et forventet og ikke minst viktig resultat, sier professor Lars Engebretsen ved Bevegelsesdivisjonen, Ullevål universitetssykehus.

– Studien er trolig den beste rent metodisk på feltet hittil. Inklusjonskriteriene var klare, 60 pasienter i hver gruppe ble bestemt ut fra styrkeberegning basert på primærvariabelen «global forbedring», og oppfølgingen ble gjort av en uavhengig forsker.

At kortisoninjeksjoner hos mange pasienter ikke er effektivt, skyldes oftest overbelastning, som fører til en tendinose. Hos noen personer med inflammatoriske symptomer kan imidlertid kortison hjelpe. Fysioterapien besto av en kombinasjon av medisinsk treningsterapi og spesifikke eksentriske øvelser.

– Denne studien bør føre til endret behandlingspraksis hos dem som reflekterisk gir kortisoninjeksjoner til denne pasientgruppen, sier Engebretsen.

Trine B. Haugen
trine.b.haugen@hf.hio.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Bisset L, Beller E, Jull G et al. Mobilisation with movement and exercise, corticosteroid injection, or wait and see for tennis elbow: randomised trial. *BMJ* 2006; 333: 939–41.

Bindinger mellom etikkomiteer og legemiddelindustrien

Mange medlemmer av forskningsetiske komiteer i USA har økonomiske bindinger til farmasøytisk industri.

900 medlemmer av forskningsetiske komiteer ved 100 akademiske institusjoner i USA fikk tilsendt et spørreskjema der de ble spurt om økonomisk tilknytning til legemiddelindustrien i form av ansettelse, lønnet verv, konsulentbistand eller foredrag (1).

67 % besvarte skjemaet, og om lag en tredel oppga minst ett lønnet oppdrag for industrien foregående år. Likevel mente de aller fleste (86 %) at et komitémedlems firmatilknytning ikke påvirket saksbehandlingen. Av de 78 personene (15 %) som sa at de hadde behandlet søknader fra «eget» eller konkurrerende firma, hadde bare vel halvparten (58 %) fortalt komiteens administrator om forholdet, og rundt en femdel deltok i behandlingen av slike saker. Over halvparten mente det var en fordel at noen av komitémedlemmene hadde en firmatilknytning ved behandling av industristøttede prosjekter.

– I de 20 årene jeg har vært tilknyttet regional komité for medisinsk forsknings-

etikk i Midt-Norge, har dette temaet ikke vært formelt drøftet, sier seniorrådgiver Arild Hals, som er sekretær for komiteen. – Det har aldri vært stilt spørsmål til potensielle medlemmer om deres økonomiske forhold. I Norge er det færre muligheter til økonomiske interessekonflikter enn tilfellet er i USA.

– Det er Kunnskapsdepartementet som oppnevner medlemmene på grunnlag av forslag fra bl.a. universitetene, Statens helsetilsyn og det regionale helseforetak, og flertallet av medlemmene er dessuten ikke leger.

En annen type interessekonflikter kan oppstå gjennom personlig bekjentskap, vennskap og institusjonstilknytning blant medlemmer og mellom medlemmer og andre. Dette bør trolig vurderes ved fremtidige oppnevninger, sier Hals.

Geir Jacobsen
geir.jacobsen@ntnu.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Campbell EG, Weissmann JS, Vogeli C et al. Financial relationship between institutional review board members and industry. *N Engl J Med* 2006; 355: 2321–9.

Skleroterapi av oesophagusvaricer

Blødende oesophagusvaricer behandles i dag oftere med strikkligatur enn med skleroterapi. Men også den siste metoden er i bruk. Ved et stort kirurgisk senter i Sør-Afrika har man vurdert det naturlige forløpet etter skleroterapi hos 287 pasienter med alkoholbettinget levercirrhose (*Ann Surg* 2006; 244: 764–70). 20 % av pasientene var kvinner, og gjennomsnittsalderen i hele gruppen var ca. 50 år.

Hos dem som levde de første tre månedene etter behandlingen, klarte man å fjerne varicene hos 80 %, etter i gjennomsnitt fem behandlinger. Fjerning av varicene førte i de aller fleste tilfellene til blødningsstopp. Men likevel var det bare 30 % av denne forholdsvis unge pasientgruppen som var i live fem år etter første innleggelse.

H pylori er forbundet med magekreft

Helicobacter pylori-infeksjon påvirker risikoen for ventrikkeltumor på to ulike måter: Det gir redusert risiko for cardia-cancer, men risikoen for ikke-cardiacancer er sterkt økt. Det er konklusjonen i en prospektiv pasientkontrollstudie (*J Natl Cancer Inst* 2006; 98: 1445–52).

Studien omfattet 30 000 menn i alderen 50–69 år. I perioden 1985–99 ble det påvist 243 nye tilfeller av ventrikkeltumor. Disse ble sammenliknet med 234 friske personer.

Det viste seg at antistoff mot H pylori var sterkt korrelert med risikoen for ikke-cardiacancer (OR 7,9), mens risikoen for cardia-cancer var redusert (OR 0,31).

Disse risikoforholdene er velkjente, men dette er nå slått fast i en meget stor studie, heter det i en kommentar i *Ugeskrift for Læger*. Bør man screene for H pylori for å redusere risikoen for ikke-cardiacancer og vil slik behandling medføre økt risiko for cardia-cancer? Svaret på begge spørsmål er nei, heter det i den danske kommentaren (*Ugeskr Læger* 2006; 168: 4168).

Mutasjon fordobler risikoen for autisme

Et gen som kalles MET er forbundet med en fordobling av risikoen for utvikling av autisme. Det viser en ny studie fra USA (*Proc Natl Acad Sci USA* 2006; 103: 16834–9).

MET-genet koder for MET-reseptortyrosinkinase. Genet ligger på kromosom 7, som tidligere har vært forbundet med autisme. Studien omfattet 1 200 personer med autistiske lidelser. Forskerne fant at en allelvariasjon var sterkt korrelert med autisme. Hos familier med mer enn ett medlem med autisme var korrelasjonen enda sterkere. Dataene tyder på nedsatt MET-ekspressjon ved autisme, konkluderer forfatterne.

Mutasjonen er ikke diagnostisk. Nesten halvparten av befolkningen har denne varianten, påpekes det i *Ugeskrift for Læger* (2006; 168: 4068).